

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Pe pošti prejemnik velja: Za celo leto predplačan 15 glđ., za pol leta 8 glđ., za četrt leta 4 glđ., za en mesec 1 glđ. 40 kr

V administraciji prejemnik, velja: Za celo leto 12 glđ., za pol leta 6 glđ., za četrt leta 3 glđ., za en mesec 1 glđ. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 glđ. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/8. uri popoldne.

Štev. 84.

V Ljubljani, v ponedeljek 17. aprila 1893.

Letnik XXI.

„Narod“ v svojem življu.

Žabi lužo, tiei zrak, „Narodu“ — škandal! Stara je ta resnica, kateri dokazov lahko nebrojno dobiš v ljubeznivem najstarejšem našem dnevniku in glasilu „slovenskega razumnštva“. V soboto nam v svojem podlistku „Framasonsko pismo“ zopet „Narod“ ravno to vbičuje v glavo. Najpreje pripominjamo, da se je že v petek dne 14. t. m. govorilo po Ljubljani, kot strahovit udarec na f... e se pripravlja za „Narodovo“ sobotno številko. Poglejmo, kdo je udarjen! Dejstvo, na katerega podlagi suče gospod listkar svojo rovnico proti nam, so žalostni dogodki tičeči se nesrečnega bivšega lazarista gosp. B. Vsak, komur so znani ti dogodki, mora jih najgloblje obžalovati; pomilovati moramo nesrečnega duhovnika, žrtvo neke osebe, ki je preje že mnogo neduhovnikov in prijateljev „Narodovih“ imela mej svojimi podporniki in braurici. Do zadnjega časa čisti in brezmadežni značaj imenovanega gospoda in čudno, nepojmljivo sedanje vedenje njegovo se vsem, ki so ga poznali, ne zdi naravno in normalno. Vsak mora sicer obsojati, da se noče pokoriti cerkveni oblasti, ki je s prvega začetka vse storila, kar jej je velevala dolžnost in — ljubezen. Saj to „Narod“ sam neposredno priznava. — Ta nesrečni gospod je vložil tožbo proti vč. g. gen. vikarju, češ, da mu je ta razžalil čast zahtevajoč v svoji uradni dolžnosti, pogoje, pod katerimi mu more dati zopet — službo. Takoj pri obravnavi, ki se je vršila sadnji petek, je odložil gosp. advokat, zastopnik tožiteljev zastopstvo. Izjavil se je, da on ni sam sprejel tožbe in da se nikakor noče mešati v te popolnoma notranje cerkvene zadeve.

To je dejstvo, katero „Narod“ z največjim cinizmom obširno popisuje. Načela, po katerih „Narod“ razmotrava to žalostno zadevo, so ta le:

1) „Krinko raz lice tistim hinavcem, ki trdē,

da je žaljen duhovski stan, ako se trdi, da ta ali oni hinavec v talarju ni za naš narod!“

2) „Ako hočete zaprečiti, da se bo narod navel strupa, ki se mu podaje sedaj morda če v homeopatičnih pilulah, tedaj treba dokazati, da politika s stanom nima ničesar opraviti in da ni vse zlato, kar nosi duhovski talar.“

3) „Kadar se stan prestvarja v politično stranko, težečo za hegemonijo ter borečo se v to svrhu z obrekovanjem in z zlorabo svoje oblasti, tedaj je najostrejši odpor neizogiben.“

4) Hudiča izganjanj z belcebubom, to je (pri „Narodu“ seveda. Op. vr.) star pregovor.“

Kaker vidimo so vse te fraze že jako stare in nebrojokrat smo že v svojem listu od l. 1873 sem pokazali njihov pravi pomen. V 1. št. l. l. smo zopet napisali mej drugim: „Nasprotniki stalni samo v tem, da nam nasprotujejo, ti bodo v nasprotovanju ostali tudi stari in zato z največjo mirnodušnostjo pričakujemo napadov in psovanj, obrekovanja in opravljanja tudi za bodoče leto.“ Vlanskega l. dne 20. nov. je „Narod“ prav gori navedena načela krepko povdarjal in v št. 243 smo mu odgovarjali in v lasti povdarjali, kako smešno je žuganje, da boše še-le v bodočnosti „Narod“ pobirati vse možne škanđale proti nam.

Načela tedaj niso nič novega. Po teh načelih pa izvaja „Narod“ iz imenovanih dogodkov to-le:

1. Precej radodarno pozdravlja duhovnike s „hinavci“.

2. Prisvaja si pravico, da bi bil smel že zdavnaj zabavljati proti misijonom, kar je pa res tudi že čisto storil in da je sedaj ta pravica njegovega zabavljanja proti misijonom popolnoma na jasnem. Piše namreč: „Slovenec“ je v nebrojnih noticah naglašal potrebo in dobrodelni vspeh misijonov, prirejenih po gg. lazaristih. Da bi bil ta čas „Slo-

venski Narod“ le besedo črnil — gorje mu! A sedaj nastopili so drugi časi!“

Vrlo zanimivo je to sklepanje. Za sedaj mu omenjamo le aposteljna Judeža, duhovnika Arija, meniha Lutra, škofa Focija, papeža Aleksandra VI., da ob priliki lahko po svojem sklepanju obsodi vse aposteljne, duhovnike, menihe, škofo in papeže in vse njihovo delovanje.

3. Napada precej po domače našega milostljivega knezoškofa, češ, da „ne poseže vmes z duhovsko jurisdikcijo“ in da ni zabranil javne obravnave. — To je najgrja predrznost v celem spisu „Narodovem“. Ko vsi katoličani zahtevajo svobodno cerkev in njenih pravic, je to „Narodu“ nesmisel; ko se pa pokaže, kako potrebna bi bila svoboda cerkvi in svobodno izvajanje oblasti cerkvene, vsaj taka, kot smo jo popisali v sobotnem listu pri Turkih, potem se pa roga, zakaj je ni. To zmores samo „Narod“.

4. Sklepa pri nesrečnem duhovniku o najgorjem, kar je možno, o čemer nam zabranja pisati spodobnost.

5. Očita nam, da obrekujemo „Narod“ in slovenske liberalce, če jasno in očito iz njegovih spisov kažemo smer, kateri služijo. — Za Boga, ali je to obrekovanje, če vaše lastne besede primerjamo z besedami in načeli pri „N. Fr. Presse“, ali z ložinimi nakanami? Vemo pa, da je zastoj vsaka beseda, koder vlada sama strast. Zato prepustčamo molčē svojim bralcem sodbo o podlistku, tu razmotranem, in jim izpišemo besede, s katerimi Puškin označuje neko vrsto žurnalistov:

„Ohoitnik do žurnalnoj draki
Sej usypiteljnyj zvil
Razvodit opium černil
Sljunoju bješenoj sobaki.“

Sicer je pa za svoj živelj „Narod“ sam odgovoren, ne mi!

LISTEK

Pisma z Dunaja.

III.

Kakor čitam v „Sl. Nar.“ št. 81, priredilo je gorenjsko okrožje slovenskega (lucusa non lucendo) ferijalnega društva „Sava“ dne 8. aprila v kranjski čitalnici svojo veselico. Pri tej priliki nastopil je g. stud. phil. Žilij z velikanskim pompom, povdarjal namen „Savin“ ter zahvalil zavedne Kranjce in Kranjčane za nepričakovano obilno poset in izrazil nado, da chranijo slovenskim akademikom neskajljeno ljubezen še nadalje, navzlic napadom klerikalnih (tudi dunajskih) ligašev. Burno odobravanje je bilo pač dostojen odgovor. Tako „Slov. Narod“.

Le-tó samo na sebi malenkostno porečilo napotilo me je, da pričnem že sedaj razpravljati o „Savi“.

Sodeč po pripravih in „Vesninih“ ter „Narodovih“ člankih prepričan je bil vsak slovenski rodoljub, ki je le količkaj optimist, da bode „Sava“ preinačila vse dijaško življenje, da bode ozdravila globoke rane, na kojih hira že leta in leta naša akademiška mladina, da bode z jedno besedo „ultima salus, ultima post naufragium tabula“. —

Delalo se je baje mnogo, govorilo še več, porabili so se malone celi sodi tiskarskega črnila in — nastala je „Sava“... Medla hčerka bolehave matere „Vesne“! „Parturiant montes, nascetur ridiculus mus.“

In koliko veselje je vladalo tedaj v Izraelu! — „Vsa slovenska akademična mladež ima sedaj skupno ognjišče, katero gotovo in za vsikdar poravna morebitne nasprotke...“, pisali so v svojem glasilu gospodje „Vesnani“.

Ali prišlo je drugače! — Toda čemu bi prepevali dolge jeremijade; preidimo raje takoj „ad rem“!

Kaj je namen „Save“?

Pravila nas poučē tako-le: § 1. „Namen društvu je, o počitnicah gojiti društveno življenje in dijaški živelj mej svojimi člani in jim biti duševna in zabavna vez.“ — § 2. V ta smoter prireja društvo v raznih krajih slovenske domovine shode, veselice, izlete, poljudnopoučna predavanja ter izdaja spise.“

Res, lep in hvalevreden namen, ako se le prav izvršuje! — Toda ga je li „Sava“ doslej tudi v resnici spolnjevala? — Da, vršila ga je, „doch fragt mich nur nicht wie“!

Kar se tiče izdajanja spisov, ni nam znano ničesar. Poljudno-poučnih predavanj doslej tudi še nismo opazili, izven ako so smatrati takemu gori

navedene besede g. modroslovca Žilija. Saj je dal vendar na takó poljuden način savansko breo vsem „klerikalnim ligašem“ (meni pa še — inter parentlesin — posebej, tako da mi še sedaj po ušesih zveni) in razlagal vernim liberalnim dušicam kranjskim, da „il diavolo (v tem slučaju „Sava“) così brutto non è come si dice“.

Vse drugače pa deluje „Sava“ kar se tiče družnega življenja in dijaškega življa mej društvenimi člani.

Vpeljala je pred vsem oficijelno menzuro. V pravih potrjenih od deželne vlade, ni sicer govora o njej, toda uvedla jo je pod krinko § 28., koji določa, da je vsak član dolžan dostojno braniti svojo in društveno čast. Kako pa se brani dostojno društvena čast, o tem nas je poučilo savansko glasilo „Vesna“ z besedami, koje sem navedel v II. pismu.

In temu je naravna posledica, da se že sedaj lahko na Dunaju seznanimo s precejšnjim številom slovenskih akademikov-savanov, ki so — da govorimo z „Vesno“ — „vrlo postopajoč“ nabirali si levorik z orožjem v roci in koje dičijo nežnim gospicam takó zeló priljubljene brazgotine. — Vsak „Savan“ dolžan je sprejeti menzuro, vsaj tako je poročal t. č. predsednik „savin“ g. medicinec B.T. načelnistvu nemške zveze „Carnolia“. In s tem povedano je menda dovolj!

Slovenski romarji pri sv. očetu.

Iz Rima, 14. aprila.

Slovenskega romanja najlepši, najslavnejši dan je bil v petek, dne 14. t. m. Če bi tudi Rim ne imel ničesar drugega, nego namestnika Kristusovega, vredno bi bilo romati tja po blagoslov njegov, da se okrepi pred njegovim prestolom ljubezen in spoštovanje do naslednika sv. Petra in s tem potrdi vera v našega Odrašenika.

In imenovani dan smo slovenski romarji stali pred Očetom krščanstva, gledali mu v njegovo zemljo že odtrgano lice, v njegovo šibko truplo, koder se zdi, da živi le še samo duh; ta pa živo in krepko. Kdor je videl jedenkrat sv. očeta, ne pozabi tega trenutja do smrti. Zde se nadzemska prikazen, poduhovljena telesnost in njihove milobe ni moč popisati. Naj pričnem popisavati dogodke tega svetega dne.

Ob 7. uri maševali so premil. gosp. knezoškof Napotnik ob asistenci slovenskih duhovnikov v cerkvi sv. Petra, in mej mašo so obhajali slovenske romarje. Ob 11. uri smo imeli napovedano avdijenco. Zbrali smo se že mnogo prej polnoštevilo; Slovenci smo bili skupaj na vatikanskem dvorišču. Sli smo potem po raznih hodnikih v veliko dvorano in pričakovali s premil. knezom in škofom lavantinskim na čelu svečanega trenutja. Na drugi strani dvorane stali se Nemci.

Ob 11. uri prinesejo sv. očeta v dvorano; navdušeni in neprenehni „živio“ smo zaklicali z dna srca. Ko se je navdušenje poglobilo, zapeli so papeževi pevci njegovo himno, krasen mešan zbor. Po odpeti himni nagovoril kardinal Gruscha sv. očeta v imenu vseh avstrijskih romarjev. Kardinal govoril so prav lepo, nekako tako-le:

„Sveti oče!

Ko dobivate za zlato, škofovsko petdesetletnico voščila iz celega krščanskega sveta, nočejo nikakor zaostati Vaši zvesti sinovi in hčere iz avstrijskih pokrajin, da Vam v vsej ponižnosti izrazijo svoja udanostna voščila.

Gnani svete navdušenosti smo prihiteli le-sēm v večno mesto, pričat pred angelji in ljudmi, da Vas spoznamo in spoštujemo kot najvišjega namestnika Jezusa Krista, naslednika sv. Petra, kot glavarja sv. katoliške cerkve.

Zupajoč v Vas, nezmotljivi učitelj resnice; Skala, na kateri je pozidal Gospod svojo Cerkev; najvišji Pastir, vodeč pastirje in čredo, pasoč ovce in jagnjeta; Oskrbnik nezmernih zakladov, pridobljenih s predrago krvjo Jezusovo in zaslugami njegovih svetnikov ter izročeni sveti Cerkvi, do katerih, kakor celó do neba samega, nosite ključe, štejem se srečne, da moremo gledati Vaše obličje, slišati Vaš glas, poslušati Vaše opomine, prejeti Vaš blagoslov in udeležiti se milostij in nebeskih zakladov, Vašemu varstvu izročeni.

Napolnjeni svete ljubezni do Vas, ki Vas imenujemo Očeta, in kot takega v trdni veri spoznavamo, kakor imenujemo sveto cerkev Mater in jo

kot tako visoko cenimo in ljubimo, deleč vsikdar z Vami veselje in žalost, obhajamo z Vami vred v svetem veselju in srčni hvaležnosti do Boga petdesetletni spominski dan, odkar ste bili v škofa posvečeni.

Obljubimo Vam po vzgledu prvih kristijanov, neprenehoma za Vas moliti, da Vas varuje angelj Gospodov in donese, kakor nekda sv. Petru, one milosti, ki bodo zagotovile Vašo časno in večno srečo.

Zahvalimo Vas, Sveti Oče, za očetovsko ljubezen, katero skazujete tako očitno naši domovini, našemu cesarju, našim škofom in duhovnikom, družinam in mladini, posebej še rokodelcem in delavcem.

Obljubimo Vam, ravnati se strogo po krščanskih načelih v javnem, družinskem in zasebnem življenju; kazati se kot prave otroke sv. Cerkve s pokorščino do Vas in naših škofov. Marljivo hočemo gojiti katoliško društveno življenje, podpirati katoliško časnikarstvo in sploh tiskarstvo; pridno hočemo moliti in posebej še goreče častiti in na pomoč klicati preblazeno Devico Marijo z molitvijo presvete rožnega venca. Dalje se hočemo ogibati, kakor Ste nam, Sveti Oče, opetovano priporočili, vseh skrivnih družb in vseh protikršćanskih podjetij; in ne samo ogibati se jih hočemo, marveč na vse moč in dovoljene načine jim nasprotovati.

Sprejmite z našimi darovi tudi naša srca, katera darujemo po Vaših rokah z novega presvetemu Srcu Jezusa Krista.

Blagoslovite nas in vse naše, blagoslovite našega cesarja in njegova ljudstva in sprosile nam vsem milostno srečo, z Vami vred kdaj praznovati v nebesih, v večnem mestu božjem, večnotrajno godovnico.

Tajnik sv. očeta, msgr. del Val, je v njih imenu prebral odgovor nekako tako-le: „Vaša sočutja, katera mi vedno, zlasti pa ob petdesetletnici mojega škofovanja zasebno ali pa tudi skupno in javno skazujete, z veseljem srcem sprejemam, in Vam in Vašim z najiskrenejšo ljubeznijo podelim svoj blagoslov.“

Nato podelili so sv. oče vsem romarjem sveti apostolski blagoslov z močnim glasom, tako, da jih je vsakdo lahko razumel. Sv. oče so še trdni. Vendar se jim berejo na obrazu leta, katera so preživeli že na zemlji, vpadli so in belo-bledega obraza. Bog nam jih ohrani še nekaj let trdne in zdrave!

Ko je bil ta uradni del končan, nesli so sv. očeta na prestolu po dvorani. Vsakemu so še podali roko v poljub. Mnogo so jih ljubko božali, kakor bi jih hoteli objeti, blagoslavljali, polagali jim roke na glavo, to ali ono povprašali. Res, to so bili za nas srečni, sveti trenotki. Kakor ovčice dobrega pastirja smo se jih oklepali. Čutili smo se domá; ljubko in sladko se nam je zdelo pri njih, kakor v maternem naročju, saj smo bili pri svojem — očetu. Nismo se jih mogli nagledati, ne ločiti se od njih. Naša sreča, naše najblažje veselje je, da ljubimo

lesa, ne da bi še nadalje zakrivali razjedajočo rano s plaščem napačne ljubezni. Kar je neozdravljivo, treba je ali izsekati ali pa izžgati!

Še jedno besedo!

„Vesna“ je obetala, da postane „Sava“ skupno ognjišče vseh slovenskih akademikov, da bode poravnala gotovo in za vsikdar vse morebitne nasprotke... Se je-li to vresničilo? — Ne! — Razpor postal je odločnejši nego poprej! V Gradcu snuje se savanska „burschenschaft“ „Ilirija“, koja bode pogubno delovanje „Save“ nadaljevala i med šolskim letom; na Dunaju so pa „Savani“ i „Vesnani“ potisnili vse dobro misleče — vzlasti primorske in štajerske — akademike iz društva „Slovenije“. In tako postalo je tudi to že prej po večini liberalno in veterinarsko društvo le nekaka podružnica „Save“.

„Difficile est satyram non scribere.“ Prsti me skelé in rad bi napisal marsikako pikro besedo. Toda za danes bodi dovolj!

Sklepam. Pripomnim samo še, da bodem prihodnjič govoril o koristih, koje je donesla „Sava“ s svojim glasilom akademiški slovenski mladini. Upam, gospod vrednik, da me bodete i prihodnjič pogledali z milostnim očesom ter mi odločili majhen kotichek v svojem listu. Do takrat pa da ste mi zdravi!

Liga + 75.

svojega Očeta, ta sreča se bo nadaljevala, ko bomo ž njimi združeni v nebesih na veke se veselili.

Ostali nam bodo ti trenotki vedno v spominu; nikdar nam jih ne zbrishe nikdo iz našega srca.

Ko je bilo vse končano, ogledali smo si vatikanske zbirke in odšli obedovat. Popoldne obiskali smo cerkve: „al Gesu“, „Quirinal“, „Maria Maggiore“, „St. Lorenzo“, pokopališče in „St. Agnese“.

Zdravje je prav ugodno pri Slovencih. Nekateri, ki so bili bolj pridni, gredo že jutri v Neapolj; drugi ostanejo do ponedeljka v Rimu, in se potem vrnejo nazaj.

Seboj pa prinesemo vsi najlepše spomine na rajsko laško deželo, na krasna njena mesta, na veličastne spomenike, ki jih je postavil ondi krščanski duh, na večno mesto, pred vsem pa na sv. očeta. Okrepljeno vero prinesemo seboj in ž njo razvneto ljubezen. V svojem in svojega naroda imenu smo jo obetali na sv. Petra grobu in znova prisegali pred prestolom njegovega namestnika. Nato pridemo domov z oživljeno zavestjo svojih dolžnostij do svete rimske stolice, do sv. cerkve.

Bog daj, da bi mogli v domovini svoji sebi in drugim ohraniti živo zavest in jo krepiti in jačiti; v tej zavesti je pogoj obstanka in sreče našega naroda! Tudi njemu je veljal očetov blagoslov, ki smo ga prejeli. Ostani ta sv. blagoslov vselej nad njim!

Politični pregled.

V Ljubljani, 17. aprila.

Posvetovanja vseh čeških strank ne bode. Mladočehi so bili povabili Staročeha in veleposestnike, da odpošljejo svoje odposlance k posvetovanju o skupnem postopanju v deželni zbor. Ta čas so pa Mladočehi v državnem zboru pri prvem branju predlog ob osnovi novih sodišč tako napadali veleposestnike in Staročeha, da so ti zgubili vse zaupanje v kako pogajanje z Mladočehi. Veleposestniki so odgovorili na povabilo Mladočehov, da sicer želé skupnega postopanja, ali po zadnjih dogodkih v deželni zboru ne pričakujejo nikakega sporazumljenja. Zaradi tega pa ne morejo odposlati svojih zastopnikov h kakim posvetovanjem, ako se pred vsem poprej ne naznanijo konkretna vprašanja, o katerih se bodo vršila posvetovanja. Ker se iz vsega dopisa veleposestnikov vidi, da ne želé takega posvetovanja, jim Mladočehi najbrž nobenih konkretnih vprašanj ne bodo naznanili. Pa saj Mladočehom ni toliko na tem sporazumljenju, temveč hoteli so le veleposestnikom na kak način otežkočiti stališče proti vladi in jih spraviti v opozicijo, kar pa se jim seveda ne bode posrečilo.

Interpelacija Polonytjeva o srbskem prevratu. Kakor smo že v soboto omenili, je Polonyi v ogerskem državnem zboru interpeloval o dogodkih v Srbiji. Njegova interpelacija pač ni izvirala iz kacega strahu, da bi avstrijske koristi v Srbiji s prevratom prišle v kako nevarnost. Poslanec Polonyi je pač sam dobro vedel, da na vnanjo politiko prevrat ne bode dosti vplival. Kakor pravi Madjar se pa Polonyi tudi drži stališča, da ima ogerski državni zbor pravico, govoriti tudi o vnanji politiki, in zaradi tega je porabil to priložnost, da se je tako zopet o vnanji politiki govorilo v ogerski zbornici poslancev. Minister Wekerle mu je takoj odgovoril, da je prevrat prišel nepričakovano, da pa v avstro-ogerskem ministerstvu vnanjih stvari ni vzbudil prav nobene bojazni. Vse je čisto notranja srbska zadeva, v notranje srbske zadeve se pa naša država ne meša. Mir s tem prevratom ne pride v nevarnost in kaci posebnih naredb v varstvo avstrijskih podložnikov v Srbiji pa tudi ni treba. Polonyi je izjavil, da je zadovoljen s tem odgovorom in je izrekel svojo zadovoljnost, da je Srbija imela toliko moči, da je odrinila tiste, ki so teptali ustavo.

Nadškof Kohn do duhovščine. Novi olomuški nadškof dr. Kohn se je obrnil do svoje duhovščine, da naj se pridno peča z znanostmi. Posebno ji priporoča modroslovje in pa prirodoznanstvo. Gojenje prirodoznanskih znanostij nikakor ne nasprotuje cerkvi. Nadškof Kohn je tukaj le razpal po intencijah sv. očeta Leona XIII. Sveti oče tudi priporočajo gojenje modroznanstva in pa prirodoznanskih znanostih. Da gojenje prirodoznanstva ne nasprotuje cerkvi, to pa že to dokazuje, da so se s prirodoznanstvom pečali mnogi najboljši služabniki cerkve od Rogerja Bacona do današnjega dne. Cerkev sama je mnogo storila za pospeševanje prirodoznanske vede. Sedanji papež je osnoval posebno

Se znameniteje je, kako goji „Sava“ družabno življenje. Vsaka veselica, vsak shod itd. zaključi se z obligatnim „jugoslovanskim stolom“ ali brez fraz s „krokanjem“. Da, uvedli so celó nekaj slovesen obred za promocijo novinec „rednim krokarjem“. Tak izpit vršil se je i nedavno dne 5. t. m. na Dunaju „sumis auspiciis doctoris D. M.“, kakor se glasi doslovno dotična krokarska diploma. In kaka vprašanja stavila so se dotičnikom — o tem govoriti prepoveduje mi dostojnost. V omikani družbi sličnih stvari še nismo slišali. — In vendar nas uči savino glasilo „Vesna“: da tudi gospe in gospice morejo pristopiti v smislu društvenih pravil v vsako vrsto članov! („Vesna“ I. let. str. 103.)

Prav po nepotrebnem razburjali so se tedaj gospodje „Savani-Vesnani“, ko sem v I. pismu trdil, da je „Vesna“ (in eo ipso tudi njena hčerka „Sava“) nezdrav i nezrel plod cinizma, čegar namen je otrovati mladino v n ravstvenem i verskem pogledu.

Da bi govoril o nedostojnem, verski čut štajerskih Slovencev kar najgloblje žalečem obnašanju Savanov na pevski veselici v Šoštanju, ne zdi se mi ni potrebno ni umestno. Zalostno je sicer, da moramo Slovenci, in še posebej slovenski akademiki, svojo sramoto obešati na veliki zvon; a bolje je, da z žarečim železom izžgemo raka iz svojega te-

zvezdarno, katera je vstopila v zvezo z drugimi evropskimi zvezdarnami. Na tej zvezdarni delujejo največ učenj redovniki. Samo tisti, ki zgodovine cerkve, pa tudi zgodovine znanosti ne poznajo, mogli so kdaj trditi, da je cerkev nasprotna napredku znanosti.

Prevrat v Srbiji. Nekateri listi, med njimi tudi jeden zagrebških, so hoteli videti pri srbskem prevratu rusko roko vmes. Če se vse razmere dobro pomislijo, se pa mora spoznati, da je to popolnoma neosnovana misel. Prava rusofilska stranka v Srbiji so liberalci. Radikalce je Rusija vedno le nekako po strani gledala, za naprednjake pa v Rusiji nikdar neso marali. Sedanji prevrat je pa vendar le radikalcem in naprednjakom v korist. Najboljši interpret ruske politike v Srbiji bil je gotovo metropolit Mihael. Ta mož je imel tesne zveze z Rusijo in večkrat mu je bilo bolje znano, kaj želé Rusi, nego marsikakemu srbskemu državniku. Metropolit Mihael je pa tudi vedno se trdno držal liberalcev. Sedaj, ko je šlo za to, da se pogazijo radikalc, je vlada vselej metropolita poklicala h posvetovanjem. Bil je že nekak stalen član ministerskega sveta. Može, ki so sedaj prišli na krmilo, pa neso v najboljšem razmerju z metropolitom. Tudi se more od njih reči, da nobeden dosedaj ni pokazal kacega nasprotja do Avstrije. Zaradi tega pa lahko rečemo, da na Dunaju poročila iz Belegrada neso vzbudila najmanjše nevolje, če tudi so prišla nepričakovano.

Razmere v Belgiji. Ker ne kaže, da bi se vpeljala občna volilna pravica, so v nekaterih krajih v Belgiji koncem minolega tedna začeli štrajk, občen štrajk se pa začne danes. Razmere v deželi so jako resne, v več krajih se že bili resni izgredi. Vlada je v velicij skrbih. Nekateri konservativni poslanci so že baje pripravljeni v toliko prijenjati, da se vsem prizna volilna pravica, samo da bodo posestniki imeli po dva glasova. To je potrebno, ker bi sicer v novi zbornici socialisti utegnili dobiti večino in poskusili preknčiti ves sedanji socialni red. Če se tak preclog sprejme, se utegnejo delavci nekoliko pomiriti. Seveda samo pri tem sklepu ne bode smelo ostati, temveč nova zbornica se bode morala resno lotiti socialnih reform. Razširjenju volilne pravice se pa najbolj upirajo zmerni liberalci, ki zastopajo pred vsem interese velicij kapitalistov. Jutri bode komisija o reviziji ustave imela zopet posvetovanje.

Cerkveni letopis.

Blagoslovljenje nove cerkve. Poroča se nam: Lepa in pomenljiva svečanost vršila se je dné 10. in 11. tek. meseca v Šentpetru nad Velikovcem na Koroškem. Blagoslovila se je nova cerkev, katero so si zidali ondodni farani zadnja leta. Mnogo truda je stalo, mnoge sitnosti in veliko nasprotovanja je bilo treba premagati, pa sedaj je vse dodelano, in farani se veselé lepepa novega hrama božjega.

Cerkev je zidana v romanskem slogu. Zidal jo je mojster Urbana iz Šentpavla. Veliki oltar in prižnico je postavil vrli naš slovenski umetelnik g. V. Progar, akademični podobar v Celovcu. — Blagoslovili so cerkev mil. g. knezoškof dr. Jožef Kahn, ki so se v Šentpeter pripeljali dné 10. t. m. popoldne. Slovesno so se sprejeli farani. Postavljeni so bili i štiri slavoloki s primernimi napisi. Slavolok gg. učiteljev pred šolo je sevéda imel nemški napis, kajti gg. so hoteli tudi ob tej priliki pokazati, da je njih veliki posel: sejati na Slovenskem blažano nemško kulturo!

Se isti večer vršilo se je izpraševanje otrok. Potem so mil. g. knezoškof izpregovorili o imenitnosti blagoslovljenja nove cerkve. Žal, da nemško govorjenih besed velika večina navzočijh slovenskih vernikov ni mogla razumeti.

Drugi dan blagoslovila se je cerkev po običajnih cerkvenih obredih, pri kojih je bilo navzočijh 14 gg. duhovnikov in jako velika množica vernega ljudstva. Obredi so trajali od 7. do 11. ure. Potem je sledila propoved, katero je govoril velečast. gosp. J. Volančnik, župnik na Rudi. — Popoldne ob 3. uri so se mil. g. knezoškof zopet odpeljali.

Dete — mučenik. V Peču v Arbaniji (Stari Srbiji) je bilo krščansko osemletno dete pri nekem surovem Turku v varstvu. Fanatični moslem je na vse načine zhteval, da more dete pljuniti na sv. križ. A dete je vtrajalo s čudovitim pogumom in čim bolj je priganjal Turek, tem bolj je ljubilo znanje svojega odrešenja. Turčina je to tako razja-

rilo, da je ves besen zgrabil samokres in s tremi streli umoril junaškega kristjana. Holandci, ki so na Japonskem teptali sv. križ zaradi umazane dobičkarije, bi se bili imeli pri taeih otrocih učiti spoznavanja svoje vere.

Blagoslovljenje šolske zastave. Iz Mozirja: Prelepa slavnost se je vršila na belo nedeljo v Mozirju. Preč. gospod dekan gornjegrajski blagoslovil so novo šolsko zastavo. Kumovala je občeznana dobrotnica gospa Florjančičeva. Po končanem cekvenem obredu izročili so gospod dekan bandero varstva šolske mladine, priporočivši ji, naj se bojuje pod znamenji, katero dičijo zastavo. Slovanska blagovestnika sv. Ciril in Metod naj vtrujeta mladino v trdem boju za telesni in dušni obstanek; pod peruti angelja Gospodovega naj se bori zoper skušnjave slobnega, zapeljivega sveta in sv. križ, ki se vzdiguje nad glavo zastave, naj mladež krepí zoper sovražnike cerkve in vere, ker le v križu je zmaga. Po prelepi cerkveni besedi pel je mnogozaslunni duhovni svetovalec preč. gosp. nazareški gvardijan o. Viktor Jerančič sv. mašo; stregla sta pri svetem opravilu mariborski stolni vikarij č. g. Borsečnik in kapelan mozirski g. Aškerc. — Krasno delo diči trdsko „krščanske umetnosti“ v Pragi.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 17. aprila.

(Prevzvišeni gisp. knezoškof ljubljanski) odpeljali so se véera j dopoldne z brzovlakom na Dunaj, da oskrbé z nekaterimi drugimi škofi glavno revizijo novega katekizma.

(Osobne vesti.) Žandarmarijski komandant g. podpolkovnik Karol Rumm er je premeščen iz Ljubljane v Linc. Na njegovo mesto pride g. major Edvard Müller iz Gradca.

(Ogenj.) Poroča se nam: V Martinvrhu (v Selski dolini) fare sv. Lenarta, je začelo v petek, 14. t. m., popoldne med 1. in 2. uro goreti poslopje gospodarja Gregorja Ranta, brata vrlega dobrovskega nadučitelja g. Ranta. Ker so poslopja vsled pomanjkanja dežja vsa presušena, je bilo vse: hiša, hlev in dva kozolca, naenkrat v plamenu. Domači so bili na polju, le brat gospodarjev in 80letni oče sta bila doma. S smrtno nevarnostjo je brat rešil otroka iz zgornje izbe, stari oče je pa hitel v hlev rešit živino, ali ogenj ga je tako silno ožgal, da je drugi dan vsled strašnih spečenin revež umrl. Uničil je ogenj hišo, hlev, oba kozolca, 5 glav goveje živine in 12 ovac. Gospodar, mož-poštenjak, kakoršnih je malo zunaj na deželi, je vsled teh bridkih izgub milovanja vreden. Uzrok ognju je neznan, ljudje govoré, da je zažgal neki berač. — Iz Črnuč se nam poroča: V soboti ob 1. uri nastal je požar v hribu; pokončal je okoli 9 oralov hriba; najbolj občutljivo prizadet je posestnik Gašpar Zavrl iz Črnuč, kateremu je pogorelo hriba okoli 6 oralov; črnuškemu g. županu Janezu Vilfanu pa je pogorelo okoli tri orale hriba; prizadeti so tudi v manjši meri nekateri posestniki občine trzinske. Ogenj je nastal po neprevidnosti. Hitro došla pomoč od sosednih vasij je odvrnila še večjo nesrečo. Popoldne pa smo ogleдали velik požar v Stobu. Pogorelo je 14 gospodarskih poslopij. — Iz Hrenovic se nam poroča: V noči od 14. na 15. t. m. je zažgala, kakor se sluti, zlobna roka poslopje velike dobrotnice revežev, Ivane Dolez, v Dilčah. Požar je uničil tudi zraven stoječi vezan kozolec ter napravil škode do 2000 glđ. V pogorelem gospodarskem poslopiju je stanovala družina občinskega tajnika Jan. Zgurja. Njegova najstarejša hčerka, katera je, kakor mati, skrbela za družino, se je take nevarno opekla, da je bila previdena s sv. zakramenti. — Nadalje smo o tem požaru dobili še to-le poročilo dné 15. t. m.: Dekle, žrtva požara, je umrla, 16 let stara; vse žaluje zánjo, ne, ker je umrla, ampak ker je pustila dve sestri pri 10 in 8 letih, za kateri je kakor mati skrbela, prva bode komaj ostala živa. Ostalo hišo sta branila tudi Janez Mejak in Turk iz Gorič, kateri je prvi potegnil 10letno dekle iz ognja s smrtno nevarnostjo. — Iz Naklega čujemo, da je pogorelo na Klancu dné 14. t. m. precēj gozda na levem savskem bregu. Ogenj je zakrivil neki hlapec. — Iz Boštanja se nam poroča: 7. t. m. ob petih popoldne je začelo goreti pri „Orehovcu“. Pogorela sta dva hleva. Ubrantilo se ni nič, ker je bilo že vse v plamenu, ko so prihiteli ljudje, in ni bilo orodja in vode pri rokah. Prigodilo pa se je pri tem nekaj posebnega. Hišnega gospodarja ni bilo doma, mati in otroci pa so iz strahu posabili

na konja v hlevu. Nad hlevom je bila mrva, zato ni mogel tako hitro skozi strop. Toda okoli hleva je že vse gorelo. Gospodarjev brat leti kar naravnost v hlev. Vse je vpilo: „Ne, ne!“ Toda ljubezen je zmagala. In dasi je vse reklo, da ga nikdar več ne bo iz hleva, vendar pripelje konja brez nesreče. Krščanske ljubezni Bog nikdar ne zapusti.

(Razglas.) Pri današnji dopolnilni volitvi III. volilnega razreda v mestni zbor je prišlo izmed 1053 opravičencev 111 volilcev. Od oddanih glasov so dobili: Dolence Oroslav 109, Tomšič Ivan 108, Hatner Ivan 107, Zabukovec Jakob 105, Valentinčič Ignacij 99 glasov.

(Nesreča.) S Tolmiskega se nam poroča: V Plužnjah pri Otaležu umrl je v nedeljo, 9. t. m., čez noč otrok za opeklina. Stariši so v soboto pustili otroke same domá. Sedemletni deček je zakuril, mlajšemu otroku se je vnelo krilce.

(K poročilu o novačenju) v postnem času v štev. 82 smo dobili še dodatek. V Cerknem sklicala je pristojna oblast vojaške novince k naboru veliki četrtak. Ta dan je zdaj sicer delavnik, vendar se po nekod kot sopraznik praznuje, to je, ljudstvo se udeleži službe božje in kolikor-toliko preneha tudi od dela. Ta dan je tudi med onimi, ki so od države posebno zaznamovani (norma). Sploh pa naj bi vsaj mej katoličani vladal zadnje tri dni velikega tedna tudi v javnem življenju mir. Dotična oblast, — ne vémo, ali vojaška, ali opravilna, — se na to ni ozirala. Glavarstvo v Tolminu se je po želji in ugovarjanju župnega urada v Cirknem obrnilo do namestništva v Trstu. Veliko namestništvo si je pa mislilo, kakor nekaj Pilat: „Quod scripsi, scripsi!“ Slavno glavarstvo, kojemu vsa čast, skrbelo je z vsemi sredstvi za mir in red. Dvomimo, da bi bosenski Turki molčali, ko bi jih kakoršnekolikomisije motile v ramazdanu.

(Občini Senožeče) je c. kr. kmetijsko ministerstvo za napravljen vodovod podelilo premijo 500 glđ.

(Račja kuga na Dolenjskem.) Gosp. Ivan Franke, profesor na tukajšnji višji realki, je dobil za nekaj časa odpust, da kakor strokovnjak o ribarstvu preišče izvirke Krke in Kolpe in poroča o vzrokih račje kuge po imenovanih rekah.

(Zdravilni ustav „Rudolfo-Stefanianum“ v Rožnoveni na Češkem) ima tudi za letos nekaj zastonskih mest. Stanovanje, postrežba, zdravniška pomoč in zdravilna sredstva, vse to dobé nekateri zastonj. Upravni odbor imenovanega ustava nas prosi, naj to prijavimo svojim bralcem, Trije obroki so dozdaj odločeni za zastonjike: I. od 15. maja do 30. junija; II. od 1. julija do 15. avgusta, in III. od 16. avgusta do 30. septembra. Prosimi smejo revni bolniki teh-le stanov: oficirji, c. kr. državni in deželni uradniki, profesorji in učitelji na javnih šolah, in katoliški duhovniki. Nekolekovane prošnje z zdravnikovim spridevalom in z naznanilom, kateri obrok si želi, oddajte se od oficirjev posredovanjem c. in kr. poveljništva III. armadnega zbora na Dunaju, od drugih pa naravnost gori imenovanemu odboru. Teden pred začetkom dóbe se vroči prosilcem rešitev prošnje.

(Tamburaški zbor) se je ustanovil pred kratkim v mariborski bogoslovnici.

(Češki delavec mora biti odpravljen ali ponemčen.) Liberška s pruskim duhom navdihnena „Deutsche Volks-Ztg.“ je ponatisnila naznanilo v „Grazer Tagblattu“, da upadajo nekateri nemški otoki na Češkem in Moravskem; pri tem se je pa zagnala silnim napadom na češke delavce, kateri si zaslužujejo v tako imenovanih zaprtih okrajih s poštenim delom svoj kruh. Pri tej priliki naganja že zopet tovarnike na češkem severu, naj ali „izganjajo češke delavce ali naj je ponemčujejo v zasebnih šolah pri tovarnah“. Drugače, kakor pravijo, ni mogoče popraviti škode vsled pritekanja Čehov v nemške okraje. Nasproti napadom nemških nacionalcev, kateri bi radi češko zemljo s popolnoma nemškim življenjem navdali in za to češki narod iz tako imenovanega zaprtega okraja ali izpodili ali ponemčili, dobro deluje tiha žilavost češkega delavca, ki vé, da mu tovarnik plača samo težki trud, in da ne kupuje s trudom tudi njegove duše in njegovih otrok. Toda sama žilavost čeških delavcev ne more stalno trajati proti zlomiselnosti nasprotnikov. Zato je želeli, da bi se vsi pravi rodoljubi organizovali in da bi bolj skrbeli za dejanja nego za besede, s katerimi se je vzbujalo čisto samo hujskanje zoper tihega pridnega delavca češkega.

Društva.

(Leonova družba). Sv. oče se jako zanimajo za to vidno napredujoče vednostno družbo, ki ima že 908 deležnikov in udov. Ko je bil njen podpredsednik vojaški škof Belopotocky pri sv. očetu, so ga posebno bodrili, naj vsi udje neumorno delajo, naj se ne plaše težav; podelili so vsem udom in deležnikom apostolski blagoslov. — Naš cesar je podaril družbi 1000 gl. in sprejel lauski družbeni letopis. Lepo se razvija dunajska Leonova družba, kaj pa z našo?

(Družba duhovnikov) lavantinske škofije kaže v svojem 19. letnem poročilu, da je imela začetkom prošlega leta 295 družtvenikov, koncem pa 301. — Razdelilo se je 2460 gl. Družba ima svoje poslopje na Dobrni. koder je l. 1892 pet domačih duhovnikov krepilo si zdravje. Premoženja je imela koncem l. 1892 — 49.347 gl. 70 kr. založnine, gotovine pa 1597 gl. 74 kr. Založnini se more še dodati vrednost društvenega hrama na Dobrni, cenjenega 10.000 gl. Društven predsednik je v. g. kan. F. Korar, denarničar pa v. g. kan. dr. Ivan Križanič.

(Delavsko podporno društvo v Trstu) je bilo v prošlem letu na slabem. Bolezen je tako razsajala, da v petih mesecih ni zadostovala vplačana udnina za izplačevanje podpor. Iz upravnega zaklada se je moralo posoditi 2874 gl. 58 kr. — Bednih udov je imelo društvo moških 1076, ženskih pa 216. — Upravno premoženje znaša 11387 gl. 89 kr. Predsednik upraviteljstvu je g. M. Mandić.

(Posoilitnica v Gornji Radgoni), ki se je ustanovila dne 15. februarija 1892, je imela do konca decembra denarnega prometa 31.379 gl. 70 kr. Čisti dobiček 97 gl. 47 kr. se je pridelal posebnemu rezervnemu fondu. Zadrutnikov je 105; 102 sta mej njimi izposodila 20.205 gl.; 63 vložnikov je vložilo 19.997 gl. 30 kr. Načelnik ravnateljstvu je gosp. A. Belšak.

Telegrami.

Dunaj, 17. marca. Stambolov, Grekov in drugi na Dunaju ostali iz Koburžanovega spremstva odpotovali so v Florenco.

Beligrad, 16. aprila. Posebno so se tukaj razveselili poročila srbskega poslanika dunajskega, da je grof Kalnoky, ko mu je naznanil vladni nastop kralja Aleksandra, naglašal naklonjenost cesarjevo kralju srb-

skemu in izrekel željo, da bi kralj srečno vladal. Kralj hoče proglasiti splošno pomiloščenje. Stariši kraljevi pridejo drugi mesec v Beligrad. Ko so odpravili straže pred hišami ministrov, je več liberalcev prišlo pozdravit ministra Avakumovića. Žandarmerija je nekaj kričavev razgnala. Dopoludne je bil slovesen jubilej. Po božji službi je bil vsprejem pri dvoru. Prihodnje dni se bode znamenilo več liberalnih prefektov z radikalci.

Berlin, 17. aprila. Cesar se je povrnil iz Kiela.

Bruselj, 16. aprila. Neki udeležitelj demonstracij je s palico močno udaril župana Balsa.

Bruselj, 17. aprila. Župan ni hudo ranjen in mu ni treba ostati v postelji. Zvečer ni bilo resnih nemirov.

Umrli so:

13. aprila. Anton Mlakar, krojač, 50 let, Florjanske ulice 9, jetika. — Alojzija Čop, krojačeva hči, 10 mesecev Rimška cesta 19, pljučnica.

14. aprila. Maks Hudnik, krojačev sin, 2 meseca, Streliške ulice 11, atrofie. — Antonija Malič, črevljarjeva hči 6 let, Stari trg 21, jetika.

V bolnišnici:

13. aprila. Valentin Masel, delavec, 84, let marasmus senilis.

Tržne cene v Ljubljani

dne 15. aprila.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenična m. st.	8	Špeh poveljen, ktr.	66
Rež.	6	Surovo maslo.	82
Ječmen.	5 50	Jajce, jedno.	2
Oves.	6	Mleko, liter.	10
Ajda.	8	Goveje meso, ktr.	64
Proso.	5 50	Telečje.	60
Koruz.	5 30	Svinjako.	64
Krompir.	2 86	Koštunovo.	40
Leča, krti.	14	Pisane.	60
Grah.	10	Gelob.	18
Pizol.	8	Seno, 100 ktr.	2 58
Maslo.	1	Slanina.	2 23
Mast.	70	Drva trda, 4 kub. ntr.	6 50
Špeh svež.	64	meška.	5

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. jut.	743.4	-1.6	sl. vzh.	jasno	
15. 2. u. pop.	740.6	13.6	zm. szap.	"	0.00
9. u. zveč.	740.8	6.8	sl. szap.	"	
7. u. jut.	741.7	1.2	sl. svzh.	del. jasno	
16. 2. u. pop.	738.7	18.8	zm. svzh.	jasno	0.00
9. u. zveč.	738.8	9.8	sl. szap.	"	

orednja temperatura obeh dni 6.3° in 9.9°, oziroma za 2.8 nad in 0.6° pod normalom.

Javne dražbe.

V Radovljici: Posestvo Tom. Ločnarja iz Stare Fušine (1855 gl.) dne 21. aprila in 19. maja

V Kamniku: Zemljišče Fr. Jereba iz Most dne 22. aprila.

V Ljubljani: Posestvo Fr. Brenceta iz Hraš (2607 gl. 50 kr.) dne 28. aprila in 26. maja.

V Postojni: Posestvo Ant. Kaplja iz Narina (1010 gl.) dne 12. maja (druga).

Zmanjševalna dražba.

V obsegu stavbinega okr. v Kranju za l. 1893, je vlada izvršitev nastopnih vzdrževalnih del odobrila, in sicer: na državni Korenski cesti:

1. Napravo Gubičevega mostu na novo, in sicer zidani stranski opori in obrežno zidovje, v kilometru 3-4/54 v Gorenjem Korenu v znesku 4000 gl.;

2. napravo lesene nosilne konstrukcije za imenovani most v znesku 500 gl.;

3. napravo cestnega orodja z: erarični magacin v Kranju v znesku 120 gl. V namen, da bi se navedena dela oddala podjetnikom, vršila se bodo pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Kranju dne 27. aprila 1893. l. z začetkom ob 9 uri dopoldne zmanjševalna dražba.

Pod varstvom.

Jernej Lončar, posestnik v Žiganji Vasi (tržiški sod. okr.), radi blaznosti; njega varuh je Ign. Lončar z Brega. — Frančiška Suhadolc z Dobrove (sod. okr.) radi zapravljenosti; nje varuh je Andr. Velkavrh z Dobrove.

Razpisane službe.

Pri c. kr. okr. sodišču v Trebnjem služba okr. sodnika v 8. činovnem razredu. Prošnje do 23. aprila predsedništva okrož. sod. v Nov. Mestu. — Na trorasrednici v St. Rupertu za novo paralelko služba proviz. učitelja. Prošnje do 1. maja okr. šolskemu svetu na Krškem; — dalje na trorasrednici v Vel. Dolini služba drugega učitelja (450 gold.); prošnje do 16. maja na Krško.

Na prodaj je

hiša

z lepim vrtom, pljavimi in senožeti. Hiša je nova, v najlepšem kraju v **Škofji Loki**, pripravna za krmo, kupčijo, pa tudi za penzioniste. — Več se izve pri lastniku **Franou Fajkarju** v Škofji Loki št. 19. 189 3-3

Služba organista in cerkvenika

pri farni cerkvi v **Dobrnih** se **takoj odda**; plače do 600 gl. in prosto lepo stanovanje. — Sposobni prosilci naj se zglašijo pri župnijskem uradu do konca meseca **aprila**. 216 3-1

Uradne
in trgovske
KOVERTE
s firmo priporočila
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

V mali dvorani „Tonhalle“.

Razstava

206 12-4

velike astronomične ure.

Pojasnujuča predavanja o tem velezanimivem umotvoru bodo natančno ob nastopnem času:

Dopolodne od 10. do 11. ure. Popoldne ob 3., 4., 5. in 6. uri.

Vstopnina: I. prostor 30 kr., II. prostor 20 kr.

Otroci in vojakci od narednika nižje plačajo polovico.

Zahvala in priporočilo.

Za dosedaj v obilosti izkazano naklonjenost in zaupanje se zahvaljujoča si usojava uljudno javiti, da sva **kupila** in **prevzela** tudi občeznano

trgovino z mešanim blagom

pokojnega **Vinka Verhovšek-a**

v **Trebnjem na Dolenjskem.**

Kakor doslej bode nama vestna skrb i v bodoče, da zadovoljiva vsestranski sl. stanovništvo v Mokronogu in Trebnjem in v njuju okolici z dobrim, svežim blagom po nizki ceni.

Proseča nadaljne naklonjenosti beleživa
velespoštovanjem

217 3-1

Sbil in Petrovčič
„pri škofu“.

Mokronog-Trebnje, dne 15. aprila 1893.

Dunajska borza.

Dne 17. aprila.			Dne 15. aprila.		
Papirna renta 5%, 16% davka	98	gl. 25 kr.	Ogerska zlata renta 4%	115	gl. 85 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98	25	Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95	25
Zlata renta 4%, davka prosta	117	15	4% državne srečke l. 1854., 250 gl.	148	—
4% avstrijska kronina renta, 230 kron	96	55	5% državne srečke l. 1880., 100 gl.	167	—
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gl.	986	—	Državne srečke l. 1864., 100 gl.	198	—
Kreditne akcije, 160 gl.	341	50	Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98	80
London, 10 funtov strl.	122	35	Zastavna pisma	100	—
Napoleonodor (20 fr.)	9	75 1/2	Kreditne srečke, 100 gl.	201	25
Cesarski cekini	5	79	St. Genois srečke, 40 gl.	67	—
Nemških mark 100	60	90			

4% srečke dunajske parobrodne družbe	141	gl. — kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gl.	20	—
Rudolfove srečke, 10 gl.	24	—
Salmove srečke, 40 gl.	69	50
Windischgraezove srečke, 20 gl.	74	—
Ljubljanske srečke	23	50
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gl.	154	50
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2950	—
Akcije južne železnice, 200 gl. sr.	—	—
Papirnih rubeljev 100	126	75

Nakup in prodaja
vsekovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju
najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarih,
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni sveti za do-og kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.